Ὁ συνταγματάρχης ΓΚΟΥΝΤΧΑΟΥΖ-ΚΡΙΣ προλογίζει τὸ μνημειῶδες ἔργον τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. ΚΟΥΣΟΥΛΑ: Ἡ ἱστορία τοῦ ΚΚΕ

Τὴν ἀποκλειστικὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξησφάλισεν ἡ «ΗΜΕΡΑ»

REVOLUTION AND DEFEAT
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΗΤΤΑ

Ὅλοι οἱ δρόμοι ὁδηγοῦν στὸν Καραμανλῆ

Η ΗΜΕΡΑ

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 502 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.50 - ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ 531.001 ΑΘΗΝΑΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965 ΕΚΔΟΤΑΙ: Π. ΚΑΙ Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - Δ/ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΤΟΙΜΟΙ ΔΙΑ ΠΑΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝ

ΗΓΕΤΙΚΟΙ παράγοντες τῆς κυβερνήσεως μᾶς παραπονοῦνται ὅτι ἐνῶ τοὺς ἐπευφημήσαμεν, ὅταν «ἐπροτίμησαν τὴν Ἐλευθερίαν» ἀπὸ τὸ «τεῖχος τοῦ αἴσχους» τοῦ Καστρίου καὶ ἐνῶ πριμοδοτήσαμεν τὴν κυβέρνησίν των, τώρα τοὺς ἀντιπολιτευόμεθα συνεχῶς καὶ τοὺς κατακρίνομεν αὐστηρῶς. Ὥστε εἶναι καὶ ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον νὰ δοθῇ μία ἐξήγησις: Πρῶτον, χειροκροτήσαμεν τὴν χειραφέτησίν των ἀπὸ τὸν Παπανδρέου, μὲ τὴν προσδοκίαν, ὅτι ὄχι μόνον εἰς τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πράξεις των, θὰ καταργοῦσαν τοὺς ὁμοιωματικοὺς συνδέσμους, μὲ τὴν ἀκολασίαν τῶν 17 μηνῶν. Ἐνῶ σήμερον, ἔχομεν, ἀλλοίμονον, συχνὰ τὸ συναίσθημα ὅτι «ἄλλαξε ὁ Μανωλιὸς καὶ ἔβαλε τὰ ροῦχα του ἀλλοιῶς». Δεύτερον, οὐδέποτε ἐνεθαρρύναμεν τὴν παρεξήγησιν, ὅτι εἴμεθα συμπολίτευσις, πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Δι' ἐπανορθωτικὴν θητείαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς προσεφέραμεν ψῆφον ἐμπιστοσύνης. Νὰ μὴ ἐκπλήσσεται, λοιπόν, ὅταν τῆς ἐπισημαίνωμεν τὰς παραλείψεις της καὶ τὰς ἀντιφάσεις της πρὸς τὰς προγραμματικάς της δηλώσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθη ἡ ψῆφος μας. Τρίτον, ὠφελεῖται ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν κολακεύομεν τὰς ἀδυναμίας της καὶ ὅτι μὲ δημόσιον ἔλεγχον τὴν προστατεύομεν ἀπὸ ὀλισθήματα, δυνάμενα νὰ κλονίσουν ἀνεπανορθώτως τὴν θέσιν της. Διότι ἡ κριτική μας τὴν βοηθεῖ νὰ κατανικήσῃ τὰς ἐσωτερικὰς ἀντιθέσεις της καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν ἔταξεν εἰς ἑαυτήν.

Καὶ εὐχόμεθα εἰλικρινῶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν της, διὰ νὰ μὴ διαψευσθῇ ἡ ψῆφος ἐμπιστοσύνης μας καὶ διὰ νὰ μὴ ἐνισχυθῇ, ἐξ ἀποτυχίας τῆς κυβερνήσεώς, τὸ νέον ΕΑΜ. Ἀπόδειξις ὅτι ἐξήραμεν ὡρισμένας κυβερνητικὰς πράξεις, ὡς εἶναι ἡ κατάργησις τῆς Ἱστορίας Παπανούτσου (κατόπιν μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου κυοφορίας), ἡ κατάργησις τῶν μεγαφώνων ἔξω ἀπὸ τὰ θέατρα τῶν ἐαμικῶν συγκεντρώσεων καὶ ἡ ἔστω καὶ βραχυπρόθεσμος ἀπόφασις νὰ σταματήσουν οἱ διορισμοί.

Δὲν ἀμφισβητεῖται, λοιπόν, ἡ καλή μας πίστις καὶ ἡ ἐποικοδομητική μας διάθεσις ἔναντι τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ τὴν ἐρωτῶμεν: Εἶναι ἡ ἰδία εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἑαυτόν της;... Νομίζει ὅτι ἐλέγχει τὴν κατάστασιν;... Πιστεύει ὅτι ἔχει λόγον ὑπάρξεως, μὲ ἕνα τόσον ἀναιμικὸν ἀπολογισμόν, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ λάβῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ριζικὰς ἀποφάσεις, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ συσσωρευτικὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας, τῆς δημοσίας τάξεως, τῆς διοικήσεως;

Ἂς μὴ ἀδικήσωμεν τὸν κ. Στεφανόπουλον. Γνωρίζομεν ὅτι δὲν κατέχεται ἀπὸ τεχνητὴν εὐφορίαν αὐτοϊκανοποιήσεως. Τόσον ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὅσον καὶ ὁ κ. Μαρκεζίνης, εἰς τὰς συνομιλίας τὰς ὁποίας εἶχον μετ' αὐτοῦ, προέβησαν εἰς σκληρὰς διαπιστώσεις, τὰς ὁποίας, κατὰ μέγα μέρος, συμμερίζεται καὶ ὁ ἴδιος. Ἀλλ' ἐπεκαλέσθη τὸ γεγονός, ὅτι δὲν τοῦ προσφέρει ἄνεσιν ἡ κοινοβουλευτική του πλειοψηφία καὶ ὅτι δέχεται ἀσφυκτικὰς πιέσεις, ὄχι ἀπὸ τὴν ΕΡΕ ἢ τοὺς Προοδευτικούς, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἀποσκιρτήσαντας βουλευτάς καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπουργούς του, εὑρισκόμενος εἰς τὸ ἐπίκεντρον ἀντιρρόπων τάσεων καὶ διεκδικήσεων, τὰς ὁποίας ἀγωνίζεται νὰ συμβιβάσῃ καὶ νὰ συμφιλιώσῃ. Ἔτσι, δὲν πραγματοποιοῦνται ἀποφασιστικὰ βήματα, πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία παραμένει ἐκρηκτική, συγκεχυμένη, ἀναρχουμένη, ἂν καὶ φαινομενικῶς καὶ προσκαίρως ἡ ἔντασις ἔχει ἀμβλυνθῆ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ἀποπειραθῇ νὰ τὴν ἀμφισβητήσῃ ὁ πρωθυπουργός, χάριν σκοπιμότητος καὶ διὰ νὰ τηρηθοῦν τὰ προσχήματα. Ἀντιλαμβανόμεθα τὰς δυσχερείας του. Ἀλλὰ διαφωνοῦμεν ἀπολύτως εἰς τὴν μέθοδον τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ διὰ νὰ τὰς ξεπεράσῃ. Προχωρεῖ ψηλαφητὰ εἰς τὸ σκότος, πρὸς ἄγραν τριῶν ἢ τεσσάρων βουλευτῶν, ἀπὸ τὴν «κόζα νόστρα» τοῦ Καστρίου. Ἔχει τὴν ψευδαίσθησιν, ὅτι ἐὰν τοῦτο συμβῇ, θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀνοίξῃ τολμηρότερον διασκελισμόν. Ἄραγε ὅμως, ἐκεῖ ἐντοπίζεται τὸ πρόβλημά του;... Δὲν τὸν ἔχει διδάξει ἡ πεῖρα του ὅτι ἡ πρώτη κυβέρνησις Κέντρου, μὲ τὸ 53% καὶ μὲ τοὺς 172 βουλευτάς, παρ' ὅλην τὴν λαοκρατικὴν αἴγλην τοῦ Παπανδρέου, οὐδὲν ἔπραξε, λόγῳ ἀνικανότητος, φαυλότητος, καὶ ἀβελτηρίας, ἀλλὰ καὶ ἐπειδή, σπαρασσομένη ἀπὸ κούφας φιλοδοξίας καὶ προσωπικοὺς ἀνταγωνισμούς, ἠγωνίζετο ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀλληλοϋποβλεπομένας της πτέρυγας;... Εἶναι ἰδιαιτέρως ἐπίκαιρος ὁ ὑπομνηματισμὸς σήμερον ὁπότε — ἐπὶ τέλους — οἱ 45 συγκροτοῦνται εἰς κόμμα. Διότι, ἐπιβεβαιώνει τὸν ἐθνικὸν φόβον, ὅτι καὶ ἐὰν ἀκόμη, ὅλοι οἱ βουλευταὶ τοῦ Καστρίου — ὄχι μόνον 3 ἢ 4 — προσχωροῦσαν εἰς τὴν κυβέρνησιν, θὰ ἀντιμετώπιζε τὸ ἴδιον ἀδιέξοδον, ἐφ' ὅσον ἡ ἡγεσία της, ὡς συνέβαινε καὶ ἐπὶ Παπανδρέου, κατέφευγεν εἰς ἀμφίβολα θεραπευτικὰ μέσα, πρὸς κατευνασμὸν τῶν ἀντιπάλων ὁρμῶν τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν βουλευτῶν, ἀντὶ νὰ λάβῃ δραστικὰ μέτρα, ἀντιδημοτικὰς ἀποφάσεις, ἀντὶ νὰ προχωρήσῃ σθεναρῶς εἰς ἀναμέτρησιν ἀπτόητον καὶ ἀσυνθηκολόγητον, πρὸς τὰς συνασπισθείσας δυνάμεις τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ τοῦ χάους.

Ὁ κ. Στεφανόπουλος, ἔχει σήμερον ἐνώπιόν του ἐπωνύμους δηλώσεις τοῦ Παπανδρέου, τοῦ Μπριλλάκη καὶ τοῦ Γλέζου, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπισημοποιεῖται (καὶ ὑλοποιεῖται δι' ἀλυσιδωτῶν ἐκρήξεων) ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ἡ ΕΔΑ καὶ τὸ ΚΚΕ εὐθυγραμμίσθησαν ἐπὶ ἑνὸς μίνιμουμ προγράμματος, εἰς τὴν βάσιν καὶ εἰς τὴν κορυφήν των, διὰ νὰ ἀνατινάξουν τὸν τόπον. Ἀλλὰ τὸ ΚΚΕ ἔχει τεθῆ ἐκτὸς νόμου. Συνεπῶς καὶ ὁ συνεταιρισμὸς καὶ αἱ μετωπικαὶ ὀργανώσεις του μὲ τοὺς Λαμπράκηδες εἰς τὴν πρωτοπορίαν εἶναι παράνομος. Ἡ κυβέρνησις, μὲ θρησκευτικὴν προσήλωσιν εἰς τὸ Σύνταγμα, ὀφείλει νὰ κινήσῃ τὸν Νόμον. Καὶ νὰ τὸν κινήσῃ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ἀδιακρίτως, ὁσάκις παραβιάζεται, κατὰ τρόπον αὐτόφωρον. Ἀλλ' ἐνῶ εἰς τὰς προγραμματικάς της δηλώσεις εἶπεν ὅτι θὰ τὸ πράξῃ, σήμερον ἀδρανεῖ. Καὶ ἐκφωνεῖ λόγους γενναιοτάτους, εἰς συνεστιάσεις καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ἐκλογικὰς περιφερείας τῶν ὑπουργῶν, ἐνῶ οἱ ἀντίπαλοί της καγχάζουν, διότι γνωρίζουν ὅτι αἱ μεγαλόστομοι διακηρύξεις καλύπτουν τὴν λιποψυχίαν τῶν πράξεων. Εἶναι καὶ αὐτὸ μιὰ κληρονομία τοῦ παπανδρεϊσμοῦ, ποὺ ἠδονίζετο εἰς ρητορικοὺς πλατειασμούς, χωρὶς ἀντικρύσματα.

Κρῖμα. Ὁ κ. Στεφανόπουλος ἀπώλεσε πολλὰς εὐκαιρίας εἰς τὸν δημόσιον βίον του. Ἀλλὰ κατόπιν πολλῶν ταλαντεύσεων καὶ δολιχοδρομιῶν, ἀνεπεκρίθη εἰς τὸ προσκλητήριον μιᾶς κρισιμωτάτης στιγμῆς. Καὶ θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀναδειχθῇ εἰς ἱστορικὴν φυσιογνωμίαν — ἁπλῶς καὶ μόνον, ἐὰν ἐγίνετο θεματοφύλαξ τῆς δημοκρατικῆς νομιμότητος, ἡ ὁποία παραβιάζεται καὶ ἐκβιάζεται, ἀσυδότως. Θὰ προκαλοῦσε, βεβαίως, σφοδρὰς ἀντιδράσεις, ἐὰν ἐτίθετο ἀντιμέτωπος τῆς κοινωνικῆς ἀναρχίας. Ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποκτοῦσε καὶ λαϊκὴν βάσιν. Ἐνῶ σήμερον, μὲ τὴν παθητικὴν στάσιν του, κατ' οὐσίαν δὲν στηρίζεται πουθενὰ καὶ γίνεται ἀρωγός, ἀθελήτως, τῶν κύκλων τῆς ἀνωμαλίας. Χρειάζεται, ἄραγε ἡ παραπομπή, εἰς ξένα παρατηρητήρια, διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰς διαστάσεις τῶν ἐθνικῶν μας κινδύνων;

Ἡ «Οὐάσιγκτων Πὸστ» ἔδωσεν εἰς δύο γραμμὰς τὴν εἰκόνα τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος, σήμερον:

> «Ἐὰν δὲν εἶχε πέσῃ ἡ στέγη τοῦ Παρθενῶνος, ὅταν τὴν ἐβομβάρδισεν Ἑνετός στρατηγός, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτύχουν τοῦτο αἱ ἑλληνικαί πολιτικαί δονήσεις».

Μὲ ὠμοτάτην διατύπωσιν οἱ «Ταῖμς» τοῦ Λονδίνου, προλέγουν, ποῦ ὁδηγοῦν τὴν Ἑλλάδα αἱ πολιτικαί της δονήσεις:

> «Ἡ πραγματική ἀπειλή δὲν εὑρίσκεται εἰς ὅσα συνέβησαν ἐντὸς τοῦ κοινοβουλίου, ἀλλὰ εἰς τὰ ἐκτὸς αὐτοῦ γεγονότα... Τὰ συνθήματα «ἐλευθερία» καὶ «δημοκρατία» ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Ἡ κατάστασις, ἀπὸ ὡρισμένας ἀπόψεις, δύναται νὰ παραλληλισθῇ μὲ ἐκείνην τοῦ 1936, ὅτε ἡ ἔκβασις τῶν συγκεχυμένων ἐλιγμῶν τῶν κομμάτων ὑπῆρξεν ἡ δικτατορία. Δὲν εἶναι βέβαια ἀπολύτως ὁμοία ἡ κατάστασις. Ἀλλ' ἡ Εὐρώπη ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ ἐνδεχόμενον ὅτι ἡ Ἑλλάς διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ὀλισθήσῃ εἰς ἀνωμαλίας καὶ ἴσως εἰς τὴν κομμουνιστικὴν τροχιάν.

Ἐκφράζεται, δηλαδή, ἐκ μέρους τῶν συμμάχων μας, ἡ διαπίστωσις, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθεν εἰς πολιτικὴν δίνην θανάσιμον καὶ προεξοφλεῖται ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν χαλιναγωγηθῇ ἡ κατάστασις, δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ δικτατορία, ὡς λύσις, ἢ ὁ κομμουνισμός. Καὶ οὐδὲν σχεδὸν πράττει ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ ἀποκλείσῃ τὴν ἐξέλιξιν ταύτην.

Ἀλλὰ τὸ νόημα τῆς Βασιλικῆς Ἐντολῆς ἀπεκρυστάλλωσε τὰς προθέσεις τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος νὰ προστατευθοῦν αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι καὶ ὄχι νὰ καταλυθοῦν, ὑπὸ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην μορφήν. Ἡ Ἐθνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἕνωσις καθώρισεν ἐξ ἄλλου, τὴν 15ην Σεπτεμβρίου, μὲ ἀπόλυτον σαφήνειαν, «τὰς ἠθικὰς καὶ ἐθνικὰς προϋποθέσεις» ὑποστηρίξεως τοῦ κ. Στεφανοπούλου. Ἐδήλωσεν ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἐπὶ λέξει:

> «Δηλῶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν λαόν ὅσα ζητοῦμεν καὶ ἀναμένομεν ἀπὸ τὴν νέαν Κυβέρνησιν. Ταῦτα εἶναι:
>
> 1 Ἡ ταχεῖα καὶ ἀποφασιστικὴ ἀντιμετώπισις τῶν ἀνωμάλων παραγόντων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν προκαλέσει, ἰδίᾳ εἰς τὴν ὑπαιθρον βαρεῖαν κρίσιν τοῦ καθεστῶτος τῆς ἐλευθερίας καί, ἀντιστοίχως, τῆς ἀσφαλείας.
>
> 2 Ἡ συνετὴ διαχείρισις τῶν ἀμεσώτατα συνδεομένων μὲ τὴν ζωὴν τοῦ Λαοῦ προβλημάτων τῆς οἰκονομίας, τῆς ὁποίας ἡ ἰσορροπία ἐκλονίσθη βαρύτατα, κατὰ τοὺς εἴκοσι δύο τελευταίους μῆνας.
>
> 3 Ἡ εἰλικρινὴς ἔναντι τοῦ Λαοῦ, σοβαρὰ καὶ ὑπερήφανος ἔναντι τῶν ἄλλων κρατῶν διαχείρισις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἰδίᾳ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ προβλήματος τῆς Κύπρου.
>
> 4 Ἡ πλήρης ἀποκατάστασις τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐπιταγῶν τοῦ Ἔθνους.
>
> 5 Ἡ ἐπαναφορὰ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς τὰ πλαίσια τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.
>
> 6 Ἡ παῦσις οἱασδήποτε ἐνεργείας θιγούσης ἀδικαιολογήτως εἴτε εἰς τοὺς κόλπους τῆς κρατικῆς διοικήσεως, εἴτε ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, ὀπαδοὺς τῆς ΕΡΕ. Δὲν ζητοῦμεν τὴν παραμικρὰν εὔνοιαν ὑπὲρ φίλων μας καὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐξουσίας. Ἔχομεν ὅμως δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν νὰ σταματήσῃ πᾶσα εἰς βάρος φίλων μας δίωξις ἢ καὶ ἔμμεσος κακὴ μεταχείρισις».

Ἀποτελεῖ πολιτικὴν πρᾶξιν, ἀνυποχώρητον καὶ εἰς τὰ ἔξῃ σημεῖα της, ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ. Καὶ εὑρέθησαν εἰς πλήρη σύμπτωσιν πρὸς αὐτήν, αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις τοῦ κ. Στεφανοπούλου. Ἀλλ' ἡ κυβερνητικὴ ἄπνοια, ἀπενέκρωσε καὶ τοὺς ὅρους ὑποστηρίξεως τῆς ΕΡΕ καὶ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἡ ἐναρκτήριος τῆς Βουλῆς, δὲν ἀπεμάκρυνε τὸ φάσμα τῆς δικτατορίας ἢ τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ δημοκρατικὴ νομιμότης, παραμένει ἀνυπεράσπιστος.

Ἡ πατριωτικὴ παράταξις, ἐντείνει τὴν ἐπαγρύπνησίν της. Ἡ τύχη τῆς κυβερνήσεως, εὑρίσκεται εἰς χεῖρας της. Ἀλλ' ὡς προς ἡμᾶς, δὲν θὰ παρακολουθήσωμεν μοιρολατρικῶς τὴν πορείαν προς τὸν ἐθνικὸν καταποντισμόν. Ἀποτελεῖ ἐπεῖγον καθῆκον νὰ ὀργανώσωμεν τὴν ἑτοιμότητά μας καὶ νὰ καθορίσωμεν τὴν στρατηγικήν μας, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ο κ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ ΕΔΗΛΩΣΕ ΧΘΕΣ:

Διατάσσεται ἔρευνα πρὸς καταλογισμὸν εἰς τὸν κ. Παπανοῦτσον εὐθυνῶν διὰ τὰ βιβλία

«Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΠΑΡΗΛΘΕ»

ΘΑ ΔΙΑΤΑΧΘΗ ἔρευνα πρὸς καταλογισμὸν εὐθυνῶν εἰς τὸν κ. Παπανοῦτσον, διὰ τὰς σοβαρὰς ἀνωμαλίας τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε μὲ τὰς αὐθαιρεσίας καὶ παρανομίας του εἰς τὸ θέμα τῶν σχολικῶν βιβλίων. Τοῦτο ἐδήλωσε χθὲς ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Ἀλλαμανῆς, ἀπαντῶν εἰς ἄρθρον τοῦ κ. Παπανούτσου δημοσιευθὲν εἰς τὴν παπανδρεϊκὴν ἐφημερίδα «Βῆμα». Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ἀλλαμανῆ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Δὲν ἦτο εἰς τὴν πρόθεσίν μου νὰ ἀσχοληθῶ. μὲ τὸν κ. Παπανοῦτσον καὶ τὴν δράσιν του εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας. Ἀλλ' ὁ κ. πρώην Γενικὸς Γραμματεὺς ἔχει φαίνεται τὴν παραίσθησιν, ὅτι ἠμπορεῖ καὶ τώρα ἀκόμα νὰ ὑπαγορεύῃ τὰς θελήσεις του καὶ νὰ εὑρίσκῃ ὑπουργοὺς προθύμους νὰ συμμορφώνωνται μὲ αὐτὰς ἀσυζητητεί. Καὶ ὁπλισθεὶς μὲ θράσος ἀπροσμέτρητον καὶ ἀποβαλὼν κάθε ἴχνος εὐπρεπείας ἐξαπέλυσε δι' ἐνυπογράφου ἄρθρου του διατριβὴν προσωπικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον μου. Καὶ ἀκόμη ἀπετόλμησε νὰ μοῦ καταλογίσῃ ὑποκρισίαν, ἔλλειψιν ἐντροπῆς, ὑπαναχώρησιν, παρανομίαν κ.λ.π. καὶ διεπίστωσε προσέτι, ὅτι τὸ Κράτος ἐξ αἰτίας μου τάχα μετεβλήθη εἰς φαιδρὸν καὶ ἀνυπάληπτον πρόσωπον!

Καὶ διὰ τὰς ὕβρεις του μέν, ἀρκοῦμαι νὰ παραδώσω τὸν ὑβριστὴν εἰς τὴν κρίσιν τῶν πνευματικῶν μας ἀνθρώπων εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ὁποίων θέλει νὰ ἀνήκῃ.

Ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἰσχυρισμῶν του ἀπαντῶ:

1ον. Ὅτι θεωρεῖται γενικῶς ὁ ἴδιος ἐξ ὁλοκλήρου καὶ πολλαπλῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν σοβαρὰν ἀνωμαλίαν μὲ τὴν σειρὰν τῶν αὐθαιρεσιῶν καὶ παρανομιῶν ποὺ διέπραξεν εἰς τὸ θέμα τῆς συγγραφῆς τῶν σχολικῶν βιβλίων. Καὶ βεβαίως θὰ διαταχθῇ ἔρευνα διὰ νὰ τοῦ καταλογισθῶσιν αἱ προσήκουσαι εὐθύναι.

2ον. Ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἐπέρασεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ πάντες σχεδὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας δὲν διεννοοῦντο κὰν νὰ διαφωνήσουν μαζί του. Κατ' ἀκολουθίαν ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἦτο δικαίωμά μου νὰ μὴ δεχθῶ τὰς «συμβουλάς» του διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος, μετὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Καθηγητῶν, διὰ τὸ βιβλίον τῆς Ἱστορίας τῆς 6΄ τάξεως τοῦ Γυμνασίου. Ἐπίσης εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ τοῦ ἀναγνωρίζω ἁρμοδιότητα νὰ μοῦ εἰσηγηθῇ τί θὰ πράξω, ἐν σχέσει μὲ τὴν διατύπασιν τῶν ἀπόψεων τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς. Καλὸν εἶναι νὰ συνειδητοποιήσῃ ἐπὶ τέλους ὁ κ. Παπανοῦτσος ὅτι τὸ ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν καὶ Παιδαγωγικὸν Σῶμα εἶναι ὄργανον τοῦ Κράτους καὶ ὄχι ἰδικόν του. Καὶ ὅτι ἡ περίοδος τῆς δικτατορεύσεως τῆς Παιδείας ἐκ μέρους του παρῆλθεν, ἐλπίζω, ἀνεπιστρεπτεί».

Αὐξάνονται τὰ μέλη τῆς Κοὺ-Κλοὺξ-Κλὰν

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 13. (Ρώυτερ).— Ὁ κ. Ρόμπερτ Σέλτον αὐτοκρατορικὸς μάγος τῆς κεντρικῆς ὀργανώσεως τῶν Κοὺ Κλοὺξ Κλὰν ἐδήλωσε χθὲς ἐνταῦθα τδι ἡ ὀργάνωσις ἀναπτύσσεται σταθερῶς παρὰ τὴν διενέργειαν ἀνακρίσεων, ἐκ μέρους Ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου τὸν παρελθόντα μῆνα.

Ὁ ἴδιος προσέθεσεν ὅτι καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα τουλάχιστον 20 νέα τοπικὰ συγκροτήματα σχηματίζονται εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγνώσθη ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κογκρέσσου διέκοψε τὰς ἐργασίας της ἐπ' ἀόριστον.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

88 ΕΠΙΒΑΤΑΙ ΠΛΟΙΟΥ ΕΚΑΗΣΑΝ ΖΩΝΤΕΣ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΜΑΪΑΜΙ

Μετεῖχον κρουαζιέρας

ΝΑΣΣΑΟΥ (Μπαχάμας), 13. (Ἄσσ. Πρές).— Θαλασσία τραγωδία ἐγράφη σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῶν ἀμερικανικῶν ἀκτῶν: τὸ ἐπιβατηγὸν «Γιάρμουθ Κάσλ» 5.002 τόννων, φέρον παναμαϊκὴν σημαίαν καὶ πραγματοποιοῦν κρουαζιέρας μεταξὺ Μαϊάμι καὶ τῶν νήσων Μπαχάμας, ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς καὶ ἐβυθίσθη. Συμφώνως πρὸς πληροφορίας συγκεντρουμένας ἐκ τοῦ τόπου τῆς καταστροφῆς, 88 ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων τοῦ σκάφους 550 ἀτόμων (ἐπιβατῶν καὶ μελῶν τοῦ πληρώματος) φέροντα ὡς ἀπωλεσθέντα. Ἡ καταστροφὴ ἐπῆλθεν εἰς ἀπόστασιν 110 μιλίων Α τοῦ Μαϊάμι, τὸ δὲ σκάφος ἐβυθίσθη τὴν 6.03 π.μ. (τοπικὴ ὥρα), τέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

Τὸ ἐπιβατηγὸν «Μπαχάμα Στὰρ», τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο πλησίον τοῦ «Γιάρμουθ Κάσλ» ὅταν ἐξεδηλώθη ἡ πυρκαϊά, περισυνέλεξεν 250 ἐπιβάτας καὶ 110 μέλη τοῦ πληρώματος ἀπὸ τὴν θάλασσαν, 90 δὲ ἄλλους περισυνέλεξε τὸ φινλανδικὸν σκάφος «Φιντοὺλπ». Δώδεκα, ἐξ ἄλλου, ἐπιζῶντες, φέροντες σοβαρώτατα ἐγκαύματα, μετεφέρθησαν δι' ἐλικοπτέρων τῆς ἀκτοφυλακῆς εἰς Νασσάου. Προηγουμένη πληροφορία κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐπιβατηγὸν «Φλόριντα» εἶχε συλλέξει ἄλλα 30 ἄτομα, ἀπεδείχθη ἐσφαλμένη.

Ὅπως ἀνέφερε πιλότος ἐλικοπτέρου, τὸ θέαμα τοῦ φλεγομένου σκάφους ἦτο τρομακτικόν. Αἱ φλόγες καὶ ὁ καπνὸς ἔφθαναν μέχρι ὕψους 1.200 μέτρων.

Τὸ «Μπαχάμα Στὰρ» εἶχεν ἀπομακρυσθεῖ ἀπὸ τὸ Μαϊάμι χθὲς τὴν νύκτα, ὀλίγα μόνον λεπτὰ μετὰ τὸ «Γιάρμουθ Κάσλ» καὶ τὸ ἠκολούθει ἐκ τοῦ πλησίον. Τοῦτο εἶχεν ὡς εὐτυχῆ συνέπειαν τὸ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ περισυλλεγοῦν οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ναυαγῶν.

Ἡ πυρκαϊὰ ἐξερράγη ὅταν τὸ πλοῖον εὑρίσκετο εἰς ἀπόστασιν 60 μιλίων ΒΔ τοῦ Νασσάου, ταχύτατα δὲ ἐγκατελείφθη ἀπὸ τοὺς ἐπιβαίνοντας αὐτοῦ.

Τὸ «Γιάρμουθ Κάσλ» εἶχε ναυπνγηθῆ τὸ 1927 εἰς Ἀμερικήν.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΥΡΟΛΟΓΟΥ

Προδίδων τὸν Ε. Βενιζέλον, ὁ Γ. Παπανδρέου ἱδρύει κόμμα.

ΑΣΣΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ ὁ Γ. Παπανδρέου παρουσιάζει ὡς ἱστορικὸν τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας τὸ 1930—31. Ἀλλὰ ἡ μὲν «ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις» ἀπετέλεσε καὶ τότε, ὅπως καὶ τώρα μίαν περαστικὴν θεομηνίαν. ὅσον ἀφορᾶ δὲ τὰ ἀνεγερθέντα τότε σχολεῖα, αὐτὰ κατὰ τὸ μέγιστον ποσοστὸν των ἐπρογραμματίσθησαν καὶ ἐθεμελιώθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Κ. Γόντικα, ἐνῶ ὁ Παπανδρέου, ἁπλῶς τὰ παρέλαβε. Γενικώτερον δὲ ἡ τετραετία ἐκείνη, καλὴ ἢ κακή, μὲ ὅλα τὰ ἔργα της ἀνήκει εἰς τὸν Ε. Βενιζέλον καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους καὶ περαστικοὺς ὑπουργούς του. Ἀλλὰ ὁ Παπανδρέου, δὲν διστάζει νὰ σφετερίζεται τὰ ἔργα τοῦ ἀρχηγοῦ του, ὅπως δὲν ἐδίστασε καὶ νὰ τὸν ἀποκηρύξῃ καὶ νὰ τὸν προδώσῃ ἀκόμη, μετὰ τὴν κατοστολὴν τοῦ «Κινήματος τοῦ 1935».

7ον

Ἡ ἀποκήρυξις Βενιζέλου

Στὶς 28 Μαρτίου ἡ κυβέρνησις τοῦ Παναγῆ Τσαλδάρη ἐκάλεσε γιὰ μιὰ — καὶ τὴν τελευταία της — συνεδρίασι τὴν Βουλὴ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1933. Ἤθελε νὰ περιβάλῃ

ΑΠΟΣΤΟΛΕΥΣ ΚΑΣΤΡΙ ΔΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο... ΝΗΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ

Μεγάλε νηστευτὰ τῆς ἐξουσίας,

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὅλοι οἱ πιστοὶ καὶ ἀνένδοτοι στρατιῶται τῆς Δημοκρατίας, ὅλη ἡ σκαρταδούρα τῶν βουλευτῶν ποὺ σᾶς ἀτέμειναν, συμπαρεκάθησαν μετὰ τῶν κυριῶν των εἰς γεῦμα τὸ ὁποῖον παρέθεσεν εἰς τὸ παρὰ τὴν ἐπαυλίν σας ξενοδοχεῖον ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης.

Νομίζω, φίλτατε κ. Πρόεδρε, ὅτι τὸ γεγονὸς πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως διότι ἀποτελεῖ, χωρὶς ἀμφιβολίαν, ὑψηλὸν συμβολισμὸν ποὺ ἀπεικονίζει τὰς πολιτικάς ἐπιδιώξεις σας καὶ τὰς προγραμματικάς σας κατευθύνσεις.

Πράγματι ἀπὸ τῆς μοιραίας ἐκείνης 15ης Ἰουλίου, ὁπότε ἐνέσκηψεν ἐπὶ τῆς χώρας ἡ ἀνήκουστος συμφορὰ τῆς παραιτήσεώς σας, ὅλοι οἱ ἐνθουσιώδεις καὶ λυσσαλέοι ὀπαδοί σας ἔμειναν μὲ τὴν κουτάλα εἰς τὸ χέρι καὶ μὲ τὴν πικρίαν τοῦ διακοπέντος πλουσιοπαρόχου γεύματος εἰς τὸ στόμα.

Νηστεία καὶ προσευχὴ ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἡμέρας καὶ οἱ ἄλλοτε τρώγοντες μὲ δέκα μασέλλες πιστοί σας ἔμειναν μετέωροι, διότι ἔχασαν τὸν λουφέ, τὰς χωροταξικὰς μελέτας, τὰς ἀργομισθίας καὶ ὅλα τὰ συναφῆ ἐθνικὰ εὐεργετήματα. Πολλὴ μαυρίλα ἔπεσεν ἔκτοτε εἰς τοὺς περὶ τὸ Καστρὶ χώρους, ἐνῶ τὰ σύννεφα συνεσωρρεύθησαν ὑπεράνω τῆς σοφῆς κεφαλῆς σας καὶ τῆς κενῆς κεφαλῆς τοῦ υἱοῦ σας.

Ἡ διακοπὴ ὅμως τῆς λειτουργίας τῶν ὀδόντων τῶν πιστῶν ὀπαδῶν σας, ἡ ἀναστολὴ τῆς μασσήσεως καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπεργία τῶν ἀνενδότων στομάχων των, ἐδημιούργησαν σοβαρὸν ἐθνικὸν κίνδυνον. Διότι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀπὸ τῆς 16ης Φεβρουαρίου τρώγοντες τὸ καταπέτασμα ὑπερήφανοι στρατιῶται τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας ἔχασαν πολλὰ κιλά, κατέρρευσαν καὶ μετεβλήθησαν εἰς σκιὰς τοῦ ἑαυτοῦ των.

Ἔπρεπε, λοιπόν, νὰ ἐπαναλάβουν τὰς παλαιὰς συνηθείας των, ἔπρεπε νὰ ξαναβάλουν εἰς ἐνέργειαν τὰς δημοκρατικὰς ὀδοντοστοιχίας των, ἔπρεπε νὰ στρωθοῦν καὶ πάλιν ἐνώπιον πλουσίας τραπέζης διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν παλαιὰς ἡμέρας δόξης καὶ φαγοποτίου. Ἐφ' ᾧ καὶ ὀρθότατα τοὺς ἐκαλέσατε χθὲς διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ρηθὲν καὶ ὁ στόμαχός των.

Ἐπειδὴ ὅλοι αὐτοὶ δὲν εἶναι μόνον ἰδικοί σας ὀπαδοὶ ἀλλὰ καὶ ἰδικοί μου, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ ἐνδιαφέρομαι διὰ τὰς μάσσες των, τὶς ἅπλες των καὶ τὶς φοῦμες των, σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς ποὺ παρεθέσατε εἰς τὴν χθεσινὴν εὐωχίαν σ,τι ἐκλεκτότερον ὑπάρχει εἰς τὴν πιάτσα, ὅ,τι μεζεκλίδικο καὶ πικάντικο ἔδεσμα προετοίμασεν ἡ κυρία Μαριγὼ καὶ ὅ,τι ἄλλο πόθησε ἡ ἀκράτητος ὀρεξις τῶν κ.κ. βουλευτῶν καὶ τῶν ἐριτίμων κυριῶν των.

Ἐὰν μὲ ἐρωτήσετε ποῖος θὰ πληρώσῃ τὰς δαπάνας ἑνὸς τόσον πλουσίου καὶ ἐκπληκτικοῦ Ρωμαϊκοῦ συμποσίου, ὅσον καὶ ἐκεῖνα ὅπου ἐγὼ ἔτρωγα τὸν ἀγκλέουρα, θὰ σᾶς πῶ ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀστεῖον ποσόν. Ἀλλ' ἂν τυχὸν ἔχετε, παρ' ἐλπίδα, δυσκολίας, τότε μπορεῖ βεβαίως τὰς δαπάνας νὰ κατεβάλῃ ὁ φίλτατος κ. Ἀνδρέας. Καὶ μὴ ρωτᾶτε ἀπὸ ποῦ, διότι θὰ σᾶς ἀπαντήσω: «Ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ ξέρετε».

Μετὰ δημοκρατικῶν γουγουρισμῶν
ΛΟΤΚΟΤΛΛΟΣ

Καὶ διὰ τὴν ἀντιγραφήν:
Δημ. Χρονόπουλος

Ημερολόγιο

ξεως τῶν Γυμνασίων.

Καὶ ἐρωτᾶται: Θὰ πληρώσουν οἱ Ἕλληνες φορολογούμενοι τὰ τερατώδη σφάλματα καὶ τὰς ἐπιπολαιότητας τῶν κυρίων τοῦ παπανδρεϊκοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου; Καλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ κινήσῃ τὸν μηχανισμὸν διώξεως τῶν ὑπευθύνων. Τῆς ἐξοργιστικῆς αὐτῆς σπατάλης τοῦ δημοσίου χρήματος. Ἡμεῖς πάντως, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ὁδηγηθοῦν εἰς τὰς φυλακὰς ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῆς φατρίας διὰ τὸ σκάνδαλον τῶν σχολικῶν βιβλίων.

Διότι εἶναι φοβερὸν νὰ κατασπαταλῶνται ἑκατομμύρια διὰ λόγους εὐηθείας ἢ κακοηθείας καὶ νὰ ὑπάρχουν σχολεῖα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ μαθηταὶ διδάσκονται καθισμένοι εἰς τὸ πάτωμα, εἰς καφάσια ἢ εἰς πάγκους.

ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Παντηγυρικῶς ὑπόσχεται ἡ Κυβέρνησις ὅτι δὲ θὰ γίνωνται πλέον διορισμοί:

«Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀναφέρει ἡ σχετικὴ ἀνακοίνωσις, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀναστείλῃ προσωρινῶς καὶ μέχρι καταθέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1966, τὰς προσλήψεις πολιτικοῦ προσωπικοῦ, μονίμου, ἐκτάκτου, ἡμερομισθίου, ἐπὶ θητείᾳ, ὡς καὶ ἐπὶ συμβάσει δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, πρὸς πλήρωσιν εἴτε ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, εἴτε κενουμένων τοιούτων, ἀκόμη καὶ ἐὰν ὑφίστανται σχετικὰ προβλέψεις εἰς τὸν ἐκτελούμενον προϋπολογισμόν.

Χιλιάδες φίλων τῆς παπανδρεϊκῆς κλίκας εἶχον διορισθῆ κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς εἰς τὴν Ἐξουσίαν εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τοὺς ὀργανισμοὺς δημοσίου δικαίου μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκληθῇ συνωστισμὸς. Νέα εἰσβολὴ ἐσημειώθη ἐπὶ τῆς νέας Κυβερνήσεως. Καὶ ἐπῆλθε τὸ ἀδιαχώρητον. Καὶ ἐνῶ ἐξηντλοῦντο αἱ πιστώσεις οἱ ὑπουργοὶ συνηγωνίζοντο ἀλλήλους εἰς ρουσφετολογίαν κατὰ τὸ παπανδρεϊκὸν πρότυπον. Ἐπεβάλλετο λοιπόν, μικρὸν διάλειμμα διὰ νὰ ἐξευρεθοῦν καθίσματα διὰ τοὺς ἤδη διορισθέντας.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀναφέρεται ὅτι οἱ διορισμοὶ ἀνεστάλησαν προσωρινῶς «μέχρι καταθέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ 1966». Ὥστε θὰ ἐπαναληφθῇ ὁ χορὸς τῶν διορισμῶν μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας καὶ μάλιστα μὲ μεγαλυτέραν ὀρεξιν διὰ τὸ ξεκοκκάλισμα τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν γνωστῶν «τρωκτικῶν τῶν πολιτικῶν ὑπονόμων» καὶ τῶν «διακεκριμένων μασκαράδων»;

Καλοῦμε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀνακοινώσῃ πόσοι διορισμοὶ ἔγιναν ἀπὸ τὸ παπανδρεϊκὸν καθεστὼς καὶ πόσοι ἀπὸ τὸ νέον ὑπουργεῖον.

Ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ πράξῃ. Ὅπως δὲν ἐτόλμησε, παρὰ τὰς ἐκκλήσεις μας νὰ καταγγείλῃ εἰς τὸν λαὸν μὲ στοιχεῖα καὶ ἀριθμοὺς τὰ ἀνατριχιαστικὰ σκάνδαλα τῆς παπανδρεϊκῆς κλίκας εἰς βάρος τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου. Ἀπαράλλακτα ὅπως ὁ κ. Στεφανόπουλος ἠρνήθη νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀπάτην τῶν προκατόχων του διὰ τὰ κρατικὰ αὐτοκίνητα καὶ νὰ ἀνακοινώσῃ, παρὰ τὰς καθημερινὰς ὑπομνήσεις μας, διατὶ παραμένουν ἀκόμη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μανδαρίνων λιμουζίναι —ἐνῶ συμφώνως πρὸς ἰδικήν του διακήρυξιν ἐπρόκειτο νὰ παραδοθοῦν τὴν 15η Ὀκτωβρίου —διὰ τὰς ἐκδρομὰς καὶ τὰς διασκεδάσεις των.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Εἴκοσι ἑκατομμύρια Ἀμερικανοὶ διῆλθον ὁλόκληρον νύκτα τρόμου ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀπροσδοκήτου διακοπῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Τρία περίπου ἑκατομμύρια ἄτομα ἐπαγιδεύθησαν εἰς ὑπογείους σιδηροδρόμους καὶ ἀναβατήρας ἐνῶ ὁ οἰκονομικὸς μηχανισμὸς ἐνεκρώθη καὶ ἡ κοινωνικὴ ζωὴ παρέλυσε.

Εἰς μίαν χώραν ὅπου ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ εὐημερία ἔφθασαν εἰς τὸ ἀποκορύφωμά των ἤρκεσε μία ἀνωμαλία εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν δίκτυον διὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν αἱ ἐπιτεύξεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐπανέλθουν εἰς κατάστασιν ἐνθυμίζουσαν τρωγλοδύτας, θύματα θεομηνίας ἢ πληθυσμὸν ἐν πολέμῳ.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι μελαγχολικόν. Ὅσον βελτιοῦται ἡ τεχνική, τόσον περισσότερον πολύπλοκος γίνεται ὁ μηχανισμὸς τῶν ἀνέσεων, τόσον περισσότερον εὔθραυστος καθίσταται ἀκόμη καὶ ἡ εἰρηνικὴ κοινωνικὴ συμβίωσις. Καὶ ἀσφαλῶς, ὅταν γενικευθῇ ἡ μηχανοποίησις καὶ ὁ αὐτοματισμὸς τῆς καθημερινῆς ζωῆς, θὰ καταστοῦν ἀναγκαῖα διὰ κάθε νοικοκυριὸ ἐφόδια πρωτάγονα, ὅπως μιὰ φουφοῦ καὶ κάρβουνα ἢ μιὰ γκαζιέρα, ἀσετυλίνη ἢ ὁ πατροπαράδοτος λύχνος.

ΔΑΝΕΙΚΑ

Χαρακτηριστικὸν τῶν φαυλοτήτων εἰς τὰς ὁποίας ἐπιδίδονται ἀρισμένοι ὑπουργοὶ τῆς Κυβερνήσεως Στεφανοπούλου εἶναι τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ὑφυπουργοῦ Γεωργίας κ. Κωστῆ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κ. Γαληνοῦ.

Οἱ διορισθέντες ἐπὶ παπανδρεϊκοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐκτακτοι καὶ ἀργόμισθοι, ἅπαντες ψηφοφόροι ἐκ Μυτιλήνης, ἐξεδιώχθησαν μόλις ἐγκατεστάθη τὸ νέον δοβλέτι. Καὶ τὰς θέσεις τῶν κατέλαβον οἱ ψηφοφόροι τοῦ κ. Κωστῆ, ἅπαντες ἐκ Φθιώτιδος. Οἱ ἀπολυθέντες ὅμως Λέσβιοι δὲν ἔμειναν μὲ σταυρωμένας χεῖρας. Ἔχασαν μὲ τὸν κ. Μαλιάκαν, ὑπάρχει ὅμως ὁ ἀνταγωνιστής του, κ. Γαληνός, τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Μυτιληναῖος καὶ αὐτός. Ἔσπευσαν, λοιπόν, εἰς τὸ γειτονικὸν ὑπουργεῖον, ἐδήλωσαν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν καὶ ἐπαναδιωρίσθησαν ἐν σώματι. Φυσικὰ ἐπῆραν τὰ ὑποδήματα εἰς τὸ χέρι οἱ ψηφοφόροι τοῦ προκατόχου τοῦ κ. Γαληνοῦ. Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; Δανεικὰ τ' ἀλεύρια. Συνεχίζουν καὶ οἱ σημερινοὶ ὑπουργοὶ τὰς φαυλότητας ποὺ εἶχον ἐγκαινιάσει τὸ διεφθαρμένον παπανδρεϊκὸν καθεστώς. Διὰ νὰ κατανοήσῃ ἡ Ἑλλὰς τοῦ Καραμανλῆ εἰς γελοίαν Ψωροκώσταιναν.

ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

Οἱ ἀστυφύλακες οἱ ὁποῖοι ὑπηρέτησαν εἰς τὸν Στρατὸν ὡς μόνιμοι ἀξιωματικοὶ ζητοῦν νὰ ἀναγνωρισθῇ ὁ χρόνος προϋπηρεσίας καὶ νὰ προσμετρηθῇ εἰς τὰς μισθολογικὰς προσαυξήσεις καὶ τὴν σύνταξιν. Νομίζομεν ὅτι τὸ αἴτημα εἶναι δίκαιον δεδομένου ὅτι ὁ ἐπίμαχος χρόνος ἠναλώθη εἰς παρεμφερῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Πέραν τούτου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνδιαφερομένων εἶναι ἐλάχιστος.

ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἀξιοσημείωτα τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν

● «Ἔχετε κάνει τεράστια βήματα πρὸς τὰ ἐμπρός». Λόγια μιᾶς λησμονημένης μορφῆς, ποὺ κινεῖται ἀνάμεσα στὸ θρύλο καὶ στὴ λήθη. Πρόκειται γιὰ τὴν πριγκίπισσα Ἀσπασία Μάνου, χήρα ἀπὸ μοργανατικό γάμο τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

«Ἡ πριγκίπισσα ζῆ ἀπὸ χρόνια μόνη στὴ Βενετία, σὲ ἕνα ὡραιότατο παλάτσο καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὶς καλὲς τέχνες. Σὲ ἡλικία 68 ἐτῶν σήμερα, κρατάει τὴν παλιά της κομψότητα, τώρα ποὺ ἡ ἀλλοτινὴ τέλεια ὁμορφιά της ἔχει περιορισθῆ σὲ μιὰ γλυκύτητα ἐκφράσεως. Κάνει συχνὰ συντροφιὰ μὲ τὴ διευθύντρια τοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν Σπουδῶν τῆς Βενετίας κυρία Σ. Ἀντωνιάδη καὶ μὲ ἄλλους Ἕλληνες τῆς Βενετίας, ἀλλὰ δὲν ἔχει συγγενεῖς κοντά της».

(«ΒΗΜΑ» 7.11.65)

● Νὰ κι' ἕνα μυστικὸ τῶν Ἀθιγγάνων ποὺ οὔτε κἂν τὸ ὑποψιαζόμαστε:

«Ἀπὸ μιὰ ἔρευνα στὸ λιμενοφυλακεῖο τοῦ Τζελέπη καὶ στὰ μεγάλα ραμπτορεῖα διαπιστώνουμε, πὼς μονάχα τὸν τελευταῖο μῆνα ἔχουν πάει στὴν Κρήτη πάνω ἀπὸ τέσσερις χιλιάδες Ἀθίγγανοι. Κι' ἀκόμα πάνε. Ἔλεγαν οἱ κτηματίες τῆς Κρήτης νὰ φέρουν

ἐργάτες ἀπὸ τὴν Ἱσπανία, γιὰ τὴν συγκομιδή τους. Μᾶλλον δὲν θὰ παραστῆ ἀνάγκη γι' αὐτὸν τὸν δανεισμὸ ξένων χεριῶν. Φθάνουν οἱ δικοί μας οἱ Ἀθίγγανοι, πού... ἀγαλματοποιοῦνται ἀπὸ τὴν ραστώνη, ἀλλὰ ὅταν θέλουν νὰ δουλέψουν, δουλεύουν ὅσο κανένας ἄλλος, μὲ τὴ φυσικὴ σβελτάδα τῆς ράτσας τους...».

(«ΕΘΝΟΣ» 8.11.65)

● Κινηματογραφικὸς ἀστήρ πρώτου μεγέθους καὶ νὰ μὴν εἶναι... ἀστρονομικὴ ἡ ἀμοιβή του;

«Ὅπως πληροφορούμεθα, ὁ Ὄρσον Οὐέλλες, γιὰ τὴν ὀλιγόλεπτη συμμετοχή του στὴν ταινία τοῦ Ρίτσαρντσον «Ναύτης τοῦ Γιβραλτάρ», θὰ λάβῃ σὰν ἀμοιβὴ τὸ ἀστρονομικὸν ποσὸν τῶν 300 χιλιάδων δολλαρίων! Σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς γνωστοῦ κινηματογραφικοῦ παράγοντος, μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ γυρίζονται τουλάχιστον... 14 ἑλληνικὲς ταινίες μέσης παραγωγῆς».

(ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ» 13.11.65)

● Ἀνεπιφύλακτος θαυμασμὸς διὰ τὴν παροιμιώδη σαφήνεια ὡρισμένων νεοελληνικῶν κειμένων, τὸν ὁποῖον καλούμεθα νὰ συμμερισθοῦμε καὶ ἐμεῖς:

«Ἀπολαύσατε, λοιπόν, τὸν ἐπίλογον σημειώματος, ποὺ ἑρμηνεύει τὴν τέχνην ἑνὸς ξένου γλύπτου, ἐκθέτοντος μίαν... ρόδαν ποδηλάτου καὶ μίαν ...μπουκαλοθήκην:

«Ἀπομονωμένα ἀπὸ τὸν περίγυρό τους ἢ ἀποξενωμένα ἀπὸ τὴ χρησιμότητά τους, τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ — ἡ ρόδα καὶ ἡ μπουκαλοθήκη — ἐκφράζουν, στὸ ἠθικὸ πεδίο, μιὰ στάση ἔκδηλης διαμαρτυρίας καί, στὸ καλλιτεχνικὸ πεδίο, τὶς πλανερὲς ἀρετὲς ἀδόκιμης ἐνάργειας!».

Ἐὰν ἐκαταλάβατε τίποτε, ἀπὸ τὴν σοφὴ αὐτὴ ἀρλούμπα, γράψτε τη καὶ στὸν συντάκτη της, γιὰ νὰ καταλάβῃ κι' αὐτός!».

(«ΕΣΤΙΑ» 13.11.65)

● Ἴδε ὁ ἄνθρωπος:

«Ἀνδρέας Παπανδρέου πρὸς Καραμανλῆν: «Δὲν ἦλθα διὰ τὴν Ἑλλάδα, οὔτε διὰ τὸν πατέρα μου, ἦλθα μόνον διότι πιστεύω εἰς ἐσᾶς!».

Τῷ καιρῷ ἐκείνω...

(«ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» 9.11.65)

● Ἡ νύμφη τοῦ Θερμαϊκοῦ προσελκύει τὸ γαλλικὸν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἀξιοποίησι τοῦ ἀρχαιοτάτου λιμένος της, ποὺ κατεσκευάσθη τὸ 315 π.Χ. ἐπὶ βασιλέως Κασσάνδρου. Ὅπως μνημονεύει ἡ «Βραδυνή»:

«Ὁ λιμὴν τῆς Θεσσαλονίκης ἀναπτύσσεται ἀλματωδῶς, προβλέπεται δὲ ὅτι εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον θὰ καταστῆ εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τοῦ μεσογειακοῦ χώρου, λόγῳ τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου.

Ὁ λιμὴν τῆς Θεσσαλονίκης, λόγῳ τῆς ἰδιαζούσης φύσεώς του καὶ λόγῳ τῆς δημιουργίας νέων βιομηχανικῶν μονάδων ἀποτελεῖ τὸ ἐπίκεντρον πολλῶν ξένων παραγόντων, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του. Ἤδη πρὸ 20ημέρου, ὁ εὑρισκόμενος εἰς Θεσσαλονίκην ἐμπορικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς πρεσβείας κ. Ρισὰρ ἐπρότεινε εἰς τὸ Ἐμπορο-βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Θεσσαλονίκης ὅπως Γάλλοι μηχανικοὶ κυρίως δὲ λιμενολόγοι μελετήσουν τὸν λιμένα καὶ ὑποδείξουν λύσεις, ἄνευ ἐπιβαρύνσεως βεβαίως, διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του».

(«ΒΡΑΔΥΝΗ» 12.11.65)

● Ἀνοικτὸ πόλεμο ἐναντίον τῶν μικροπωλητῶν τῆς ὁδοῦ Αἰόλου κηρύσσει ὁ κ. Λάμπρος Κορομηλᾶς. Καὶ ὁ ἀναγνώστης συλλογίζεται ὅτι ἂν εἶχεν ἐπιτύχῃ στὴν ὑποψηφιότητά του ὡς Δήμαρχος «δὲν θὰ τοὺς ἄφινε σὲ χλωρό κλαρί». Ἐπεκτείνει τὴν καμπάνια του εἰς ὅλον τὸν κλάδον:

«Περίπου 30.000 μικροπωληταὶ κινοῦνται ἐλεύθεροι εἰς τὸ χῶρον τῆς κυρίως πρωτευούσης. Πωλοῦν διὰ νὰ ζήσουν τσατσαράκια, μπαλλενάκια, ξυραφάκια, ζελατίνες καὶ ἄλλα παρόμοια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα κερδίζοντες ἀσφαλῶς δεκάρες μόνον θὰ... ἀπέθνησκον, ἂν δὲν ἔκαναν καὶ ἄλλες δουλειὲς διὰ πολλὲς ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφέρεται ἡ Ἀστυνομία. Ἀλλὰ αὐτὴ διώκει μόνον τοὺς κουλουράδες καὶ τοὺς ὀλίγους ἄλλους πιτσιρίκους ποὺ δὲν ἔχουν «μπάρμπα εἰς τὴν Κορώνη», δηλαδὴ εἰς τὸ Καστρίον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀπὸ ὅπου πηγάζουν οἱ ἄδειες, τὰ πολυπόθητα ἐκεῖνα χαρτάκια τῆς νομίμου ἀμφιέσεως πάσης ἐνδεχομένης παρανόμου δραστηριότητος. Διότι ἡ λογικὴ ἀποκλείει τόσες χιλιάδες μαντράχαλοι νὰ ζοῦν ἀπὸ τὰ τσατσαράκια τῆς δραχμῆς, ἀπὸ τρίδραχμες ζελατίνες ἀπὸ τὶς μπαλλένες τῶν ὑποκαμίσων, ποὺ προσφέρονται καὶ εἴκοσι στὸ δίδραχμο».

(«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 12.11.65)

● Συνέπειες ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, ὅπως τὶς ἐπισημαίνει ἀπογευματινή «θαυμάστρια» τοῦ κ. Παπανδρέου:

«Τὰ παιδιὰ τῶν Λυκείων (οἱ ἀνώτερες τάξεις τῶν γυμνασίων) εἶναι σὲ μιὰ ἀγωνία: Δὲν ξέρουν ἂν θὰ διδαχθοῦν λατινικὰ ἢ ὄχι. Ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὴν πρωτεύουσα, σὲ πολλὰ σχολεῖα, δὲν ἔφθασε ἀκόμη ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου. Ἔτσι οἱ καθηγηταὶ δὲν ξέρουν ἂν θὰ διδάξουν λατινικὰ ἢ... ἀγωγὴ πολίτου, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἀντικατασταθοῦν εἰς τὸ πρόγραμμα οἱ ὧρες τῶν λατινικῶν».

(«ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗ» 9.11.65)

● Σημεῖα τῶν καιρῶν...

«Εἰσῆλθε μίαν νύκτα ἀπὸ τὴν κεντρικὴν θύραν τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὸν θυρωρόν, περιῆλθε τὰ διάφορα... τμήματα ἀνενόχλητος, ἀφήρεσε ἰατρικὰ ἐργαλεῖα, βιβλία, ἀκόμη καὶ ἔπαπλα, τὰ ἐφόρτωσεν εἰς ἕνα αὐτοκίνητον καὶ ἀπῆλθε... Ἀσύλληπτος «δράστης» ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Γ. Πλυτᾶς, «ὡμολόγησε» χθὲς τὴν πρᾶξιν του εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ συνεπλήρωσε τὴν εἰκόνα τῆς χαώδους καταστάσεως ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὸ ἠλικίας 130 περίπου ἐτῶν Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον. Γενικῶς, ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν, ἀπεχώρησαν μὲ τὴν ὑποψίαν ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα σοβαρώτερα περιστατικά, τὰ ὁποῖα ὅμως θὰ παραμείνουν ἄγνωστα, διότι τὰ θύματα δὲν δύνανται πλέον νὰ ὁμιλήσουν».

(«ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ» 10.11.65)

Ἀρχειοφύλαξ

Ἡ Νάνα Μούσχουρη μᾶς γράφει:

Ἡ Νάνα Μούσχουρη ἔστειλε στὴν «Ἡμέρα» τὴν ἀκόλουθη ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸ Λονδῖνο:

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Πετώντας μὲ τὸ ἀεροπλάνο τῆς «Ὀλυμπιακῆς» ἀπὸ τὸ Παρίσι στὸ Λονδῖνο, διάβασα ὅλως τυχαίως στὴν στήλη σας «Ἀντικατοπτρισμοὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ Τύπου», πληροφορία, ἡ ὁποία μὲ ἐξέπληξε καὶ συγχρόνως μὲ ἐλύπησε βαθύτατα. Ἡ «Βραδυνὴ» τῆς 5.11.65 ἀνάφερε ὅτι ἠρωτήθην περὶ τῶν ἐντυπώσεών μου γιὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς Βαρκελώνης καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν Ζωΐτσα Κουρούκλη καὶ ὅτι ἡ ἀπάντησίς μου ἦτο — κατὰ τὴν ἐφημερίδα — «Ποιά εἶναι αὐτή, δὲν γνωρίζω».

Σᾶς γνωρίζω ὅτι ἡ ἐρώτησις δὲν μοῦ ἐτέθη ποτέ. Ἀλλὰ μιὰ καὶ ὁ λόγος τὸ φέρνει σᾶς πληροφορῶ ὑπεύθυνα ὅτι τὴν Ζωΐτσα ὄχι ἁπλῶς τὴν γνωρίζω, ἀλλὰ καὶ ὑπῆρξα ἐκ τῶν πρώτων θαυμαστριῶν της. Καὶ πρὸς ἀποφυγὴν μελλοντικῶν παρεξηγήσεων σᾶς βεβαιῶ ὅτι θυμοῦμαι πολὺ καλά, ὅλους τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους μου, ἐκτὸς δὲ αὐτῶν ὅλους τοὺς συνθέτας, διευθυντὰς ὀρχηστρῶν, μουσικοὺς ποὺ ἔχω ἢ δὲν ἔχω ἐργαστῆ μαζί τους, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς πελάτας, τὰ γκαρσόνια, τοὺς μαγείρους καὶ βοηθούς, θυρωρούς τῶν κέντρων ποὺ ἐργάστηκα, ἀκόμη καὶ τὸν ταξιτζῆ ποὺ μὲ πήγαινε κάθε βράδυ σπίτι μου.

Τελειώνοντας θὰ ἤθελα νὰ ξέρετε ὅτι παραμένω μιὰ πραγματικὴ Ἀθηναία, παρ' ὅλο ποὺ εἶμαι ἀναγκασμένη νὰ μένω πρὸς στιγμὴν ἀκρυνά.

Εὐχαριστῶ νιὰ τὴν φιλοξενία
Φιλικώτατα
ΝΑΝΑ ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ

● Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ὅταν ἀφίνει στὴν γκαρνταρόμπα τοῦ σπιτιοῦ του —ὁδὸς Ἡροδότου— τὸ διπλωματικό του χαρτοφυλάκιο, παραδίδεται σὲ ἀκροάματα λαϊκῶν ειδυλλίων:

«Μόλις χθὲς μάθαμε, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος, εἶναι ὁ πιὸ φανατικὸς ἀκροατὴς τῆς ἐκπομπῆς «Πικοὴ μικρὴ μου

ἀγάπη»! Ὁ πληροφοριοδότης μας πρόσθεσε, ὅτι ἐσχάτως, ὁ κ. Τσιριμῶκος ἄρχισε ν' ἀγοράζῃ καὶ τὰ κυκλοφοροῦντα φυλλάδια τῆς παραπάνω ἐκπομπῆς, γιὰ νὰ τὰ δῇ σὲ τόμο!».

(«ΝΕΑ» 9.11.65)

● Τὸ φιλικὸ πρόγευμα τοῦ κ. Παπανδρέου πρὸς τοὺς βουλευτάς τοῦ κόμματός του στὸ ξενοδοχεῖο «Καστρίο ἔγινε ἀφορμὴ νὰ πάρῃ πάλι καὶ νὰ δώσῃ ἡ κακογλωσσιά:

«Πιστὸς» βουλευτὴς ἔλεγε χθὲς πρὸς συνάλληλόν του, χαριτολογῶν, ὅτι τὸ γεῦμα τοῦ Σαββάτου ἐνθυμίζει... μυστικὸν δεῖπνον καὶ οὐδόλως θὰ ἐκπλαγῆ ἐὰν εἰς μίαν στιγμὴν ὁ ἀρχηγὸς εἴπῃ πρὸς τοὺς συνδαιτημόνας του:

—Ἀμήν, ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν πρὸς ἀνάδειξιν προέδρου τῆς Βουλῆς, κάποιος ἐξ ὑμῶν θὰ μὲ προδώσῃ!

Ὁ ἕτερος «πιστὸς» παρετήρησε:

—Ἐάν... κάποιος ἐξ ἡμῶν «προδώσῃ» θὰ εἶναι καλά. Νὰ μὴν εἶναι κάποιοι...».

(«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» 10.11.65)

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
14
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Ἀν ἡλ. 7.07 Δ. 5.12 Σελ. 21 ἡμ. + Η΄ ΛΟΥΚ. Φιλίππου ἀπ. Κων

Ἀρχισυντάκτης
ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γραφεῖο — Τυπογραφεῖο:
Ὁδ Πειραιὼς 9—11 Ἀθῆναι (112)
Τηλ Κέντρον 531 001 (5 γραμμαὶ